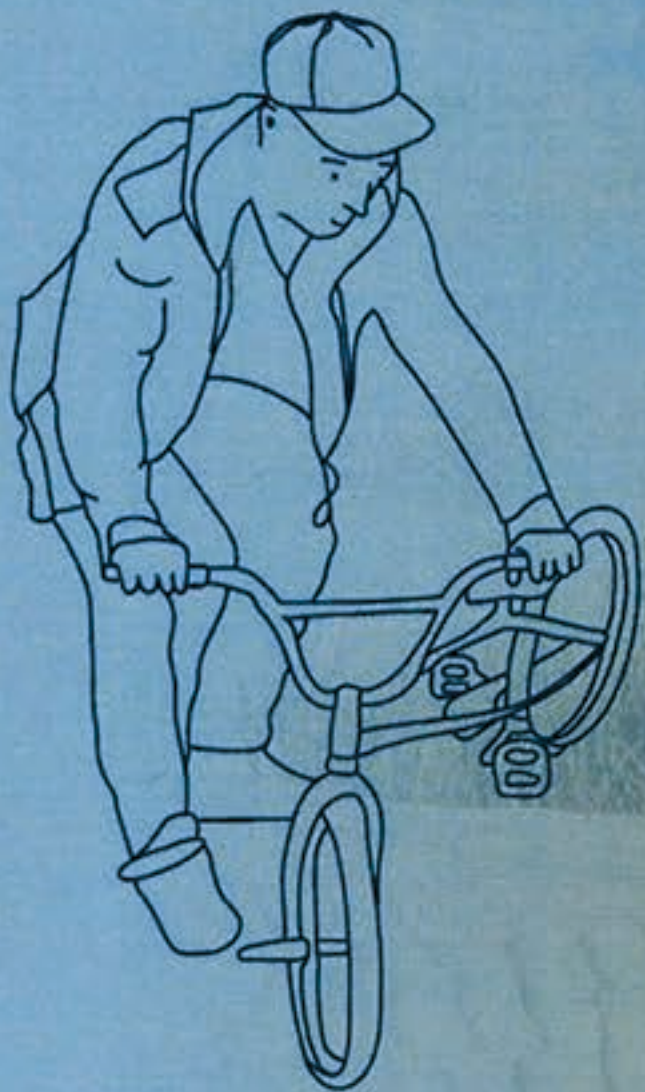

Dank voor het intense medeleven.

Zijn we je nu kwijt
Of niet

Je ogen
Maar je kijken niet

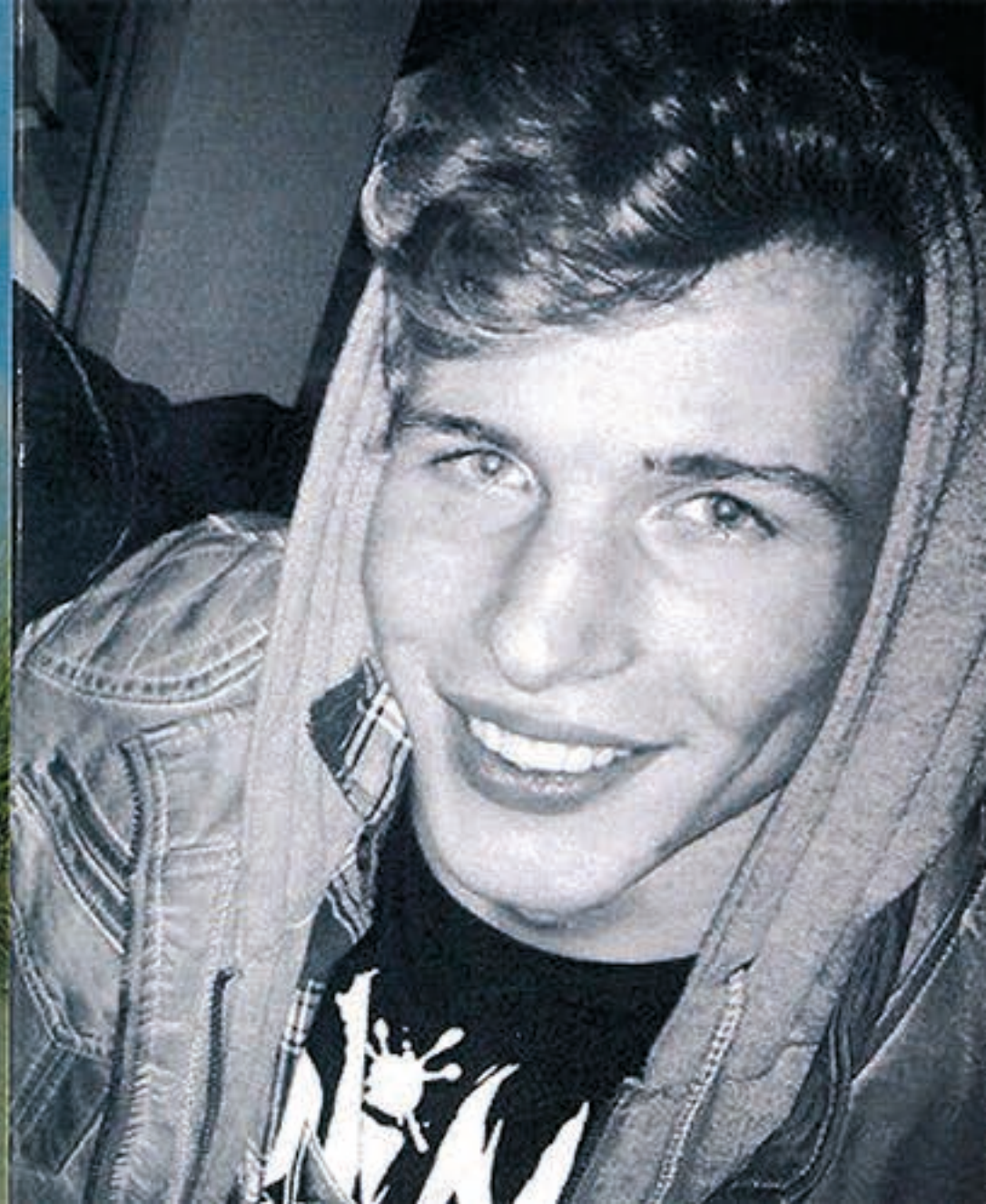
Je lippen
Maar je lachen niet

Je handen
Maar je strelen niet

Je adem
Niet je praten

En ook de liefde niet
Alles wat je was
Heb je bij ons gelaten

Zo mooi is ons verdriet

Pas als het echt donker wordt
komen de sterren tevoorschijn,
onmetelijk ver en schoon.
Nu ook een voor onze zoon.

Een reis naar het onbekende,
een verlangen om grenzen te verleggen
en ongekende werelden te ontdekken.
Een jong hart en vele dromen
die nu niet zijn uitgekomen...
of misschien toch.
Maar o zo onverwacht anders...

Jonatan

1995-2017